

Az első állandó falu a fiatalabb kőkorszakban, a Kr.e. 6. és 5. évezredben nőtt fel. Akkoriban hosszú, nagy, kerek szerkezetű családi házak álltak, falakkal fonott, agyagvakolattal. A telepések földművesek és háziállat-tenyésztők voltak. Ők vetették el az első kalászos gabonát földünkön, és elsőként művelték meg a tájat.

A késő kőkorszakban, Kr.e. 3000 körül. A badeni kultúrájú (az osztrák lelőhelyről elnevezett) emberek intenzív betelepülését jegyezték fel Sáróban. Ezt bizonyítja a nagyszámú, rétegesen előkerült kerámiatöredék, amelyek esetleg kultúrgödrök tartalmát alkotják. Egyes gödrökben emberi csontvázak, de háziállatok (kecske, kutya) csontvázai is voltak.

Talán a legjelentősebb nyomokat itt hagyták az úgynevezett magyar kultúra, az akkori hazai környezet egyik legjelentősebb civilizációja (kb. Kr. e. 1700-1500) A középső bronzkor elején Potisia és az Alsó-Duna menti idegen hatások hozzájárultak a kulturális kifejezés változásaihoz. Az akkori emlékek között található két kultúrgödrökben talált bronz tőr. A fiatalabb bronzkor (Kr. e. 12. század első fele) a csekei-kultúrához kötődik (a csekei katonai főnök telek helyéről kapta a nevét). A műemlékek közül kiemelkedik a birtokon szándékosan egy gödörben tárolt, gazdag kerámiagyűjtemény. A bronzkor a Velatikus kultúrával ér véget (Kr. e. 12. - 11. század). A korábbi vaskorban (Kr. e. 9. század végétől az 5. század közepéig) átmeneti csökkenés következett be. A Sárói községi kataszter azonban akkor sem maradt életben. A Kalendeber-kultúra halvány nyomait követve a Kr.e. 6. század közepe táján, vagy röviddel ezt követően kisebb település létesült itt. A kelet európai erdőssztyepp hatása az anyagi hagyatékban is megmutatkozik.

A mai Sáró területének nagy virágzása a késői időszakban (i.sz. 450-től) ment végbe, amikor a kelták magas szintű kultúrájukkal, mesterségbeli tudásukkal és szaktudásukkal közelebb hozták Közép-Európát a fejlett mediterrán oktatás legszéléhez. Akkoriban a korábbi őskori kultúrák helyén tágas kelta udvar terült el, az akkori idők jellegzetes rezidenciája.

A helyzet megváltozott az úgynevezett nagy népvándorlás idején (Kr. u. 5-6. század). A népesség jelentős csökkenése a háborús veszélyből való kilépés következménye. Keletről nyomultak a hun nomád-lovas egyesületek, velük és utánuk újabb germán csoportok jöttek. Egy idő után azonban ez a hely továbbra is betelepülésre intett, de máris új szláv lakosság érkezett. Itt megtalálta, amire szüksége volt az élethez: termékeny talajt és jó kommunikációs kapcsolatokat. De egészen a tatár korszakig (13. század), amikor a mai Sáró déli végénél megszűnt a település. Talán a korábban elérhető közelségben lévő Garam medrének megváltozása is közrejátszott a település elköltöztetésében.

A falu említett első megbízható írásos említése 1245-ből Nagy Sáró-ra vonatkozik, amelynek falujában Kis Sáró keletkezett, amelyet 1272-ben írnak le Saroy néven. Az 1943-as adminisztratív egyesülést követően évszázadokig különálló falvak voltak. Azt, hogy Nagy Sáró már jóval 1245 előtt létezett, bizonyítja, hogy 1266-ban már templom és két malom állt. A falu 1506-ban a Lévai uradalomhoz, majd egy része a Révay családhoz, a Benický családhoz és a Hunyady családhoz tartozott. A 18. században a falu a lótenyésztésről volt ismert. A lakosok aranyat kerestek Garamban. Kis Sáró az esztergomi érsekséghez tartozott. A falu a múlt században háromszor égett le, 1856-ban szinte teljesen.

Érdekes adatok találhatók a török adólajstromokban 1664-ből, amikor a falvak, Lévi vár 1663. november 2-i meghódítása a törökökhöz tartoztak a török ejalet (nagyobb közigazgatási terület) területén belül, székhelyükkel Új Várban. Ez a népszámlálás Nagy Sáraként említi Nagy Sárót. Név szerint 47 háztartást és 66 adózót említ. Szabó, Sós, Kelemen, Pásztor, Tóth, Kósa, Kántor stb. . Tóth, Kajtár, Szócz, Szabó, Pásztor és mások. A lakosságnak a háztartási és személyi adón kívül tizedet kellett fizetnie a töröknek búzából, mustból, kenderből és lenből, babból és borsból, adót fizettek a

fára, a menyasszonytól való legeltetésre, az állattartásra, a földhasználatra stb. Szerencsére a török uralom csak rövid időszak volt falvaink életében, de lakóik is megélték a későbbi nehéz éveket, amelyeket a birtokfelkelés, az 1848-49-es forradalom, az első és a második világháború, az 1945 utáni politikai és társadalmi változások okoztak. Ennek ellenére a mai napig fennmaradtunk.

A mai Sáró község 1943-ban Nagy Sáró és Kis Sáró falvak egyesülésével jött létre. 1951-ben a községhez csatolták Veszéle települést, amely eredetileg Tőre községhez tartozott.